

Нови искорак

Уочи обележавања
јубилеја – 60 година
од оснивања и изласка
првог броја, на Интернету је,
на адреси www.vtg.mod.gov.rs,
објављено прво електронско
издање Војнотехничког
гласника

На новом веб сајту су и актуелне информације о часопису, упутства и обрасци за читаоце и сараднике, те архива штампаних бројева. Овим је *Војнотехнички гласник* начинио нови значајан искорак у позиционирању међу научним часописима у Србији.

У складу са упутствима Министарства за науку и технолошки развој Србије и на основу до сада стечене категоризације, отварањем електронског издања побољшаће се видљивост, доступност и актуелност часописа, те више-струко увећати ресурси и могућности часописа. Такође, отварају се и перспективе повећања категорије часописа и стављања на већи број листи по научним областима, на основу анализе надлежних матичних научних одбора Министарства за науку и технолошки развој и Центра за евалуацију у образовању и науци – CEON.

Војнотехнички гласник (ISSN 0042-8469, UDC 623+355/359) је мултидисциплинарни научни часопис Министарства одбране Србије, који објављује научне и стручне чланке, као и техничке информације о савременим системима наоружања и савременим војним технологијама. Часопис прати јединствену интервидовску техничку подршку Војске на принципу логистичке системске подршке, области основних, примењених и развојних истраживања, производњу и употребу средстава наоружања и војне опреме, али и остала теоријска и практична достигнућа која доприносе усавршавању припадника Министарства одбране и Војске Србије.

Министарство за науку и технолошки развој Републике Србије утврдило је категоризацију Војнотехничког гласника за 2010. годину за област технолошки развој. На листи часописа за електронику и телекомуникације: категорија научни часопис (M53), на листи часописа за индустријски софтвер и информатику: категорија научни часопис (M53), на листи часописа за машинство: категорија научни часопис (M53).

Категоризација часописа извршена је према *Правилнику о постојку и начину вредновања и квантификацијом исказивању научноистраживачких резултата истраживача*, који је прописао Национални савет за научни и технолошки развој. У складу са овим правилником и табелом о врсти и квантификацији индивидуалних научноистраживачких резултата, објављени рад у *Војнотехничком гласнику* вреднује се једним бодом.

Часопис се прати у контексту Српског цитатног индекса – Scindeks (база података домаћих научних часописа) и подвргнут је сталном вредновању у зависности од утицајности у самој бази и, допунски, у међународним (Thompson-ISI) цитатним индексима.

ПРАТИЛАЦ РАЗВОЈНИХ КОРАКА

Први штампани број *Војнотехничког гласника* објављен је 1. јануара 1953. године, а претходило му је пет часописа родова и служби – „Артиљерски гласник“, „Тенковски гласник“, „Војно-инжињерски гласник“, „Гласник веза Југословенске армије“ и „Позадина и снабдевање Југословенске армије“.

Ови часописи излазили су од 1947. године до краја 1952. године, када је донесена наредба о издавању *Војнотехничког гласника*, као месечног часописа.

Његове рубрике биле су: техника, техничка служба, инжињеријска техника, техника веза, саобраћај, настава, организација и служба позадине, интендантура, санитет, ветерина... Посебну целину у часопису чиниле су научне и техничке новости и занимљивости, као и прилози из иностраних армија.

Војнотехнички гласник се прилагођавао променама у армији, видовима, родовима и службама. Тако настају нове рубрике које су обухватале различите области, као што су геодезија, мототехника, муниција, ремонт, погонски материјали, ракетна техника, номенклатура, заштитна средства, заштита од корозије, противпожарна средства, техничка унапређења, наоружање, минско-експлозивна средства и др. Често се појављују и прилози уз часопис који обухватају разне специјалности.

Захваљујући уређивачкој политици, програмска концепција и оријентација стално су усавршаване, тако да је Војнотехнички гласник израстао у научни и стручни часопис који је изузетно цењен не само у војној средини, већ и код наставних и научних институција у земљи. На основу мишљења Министарства за науку, технологију и развој Републике Србије часопис је публикација од посебног интереса за науку.

Војнотехнички гласник представља јединствен и компетентан часопис, на националном нивоу, у којем је могуће публиковати и верификовати научне и стручне чланке, посебно припадника Министарства одбране и Војске Србије, који тако имају могућност да квантификују индивидуалне научноистраживачке резултате.

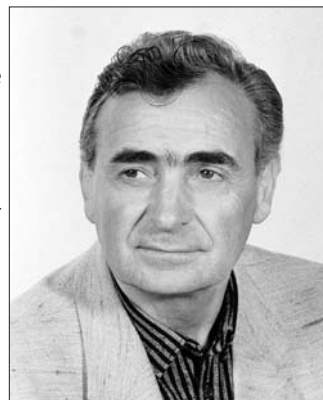
Поштујући смернице Министарства за науку и технолошки развој Србије и тежњу наше земље за чланством у Европској унији, отварају се могућности за интегрисање часописа и у међународно окружење, што ће допринети остварењу светских стандарда. ■

Небојша ГАЂЕША

Сећање на Вјекослава Пурића
(1933-2011)

МАЈСТОР НОВИНСКЕ ФОТОГРАФИЈЕ

Вјекослав Пурић један је од неколико великана наше војне новинске фотографије, који су показали да кадар који је овековечио тренутак неретко може да замени неколико страница текста и да пружи све оно што се од информације захтева. Његови снимци носе упечатљивост тренутка и суштину догађаја.

Када је из родног Пријепоља, позних педесетих година минулог века, кренуо у Средњу војну школу, ни слутио није да ће фотографија бити његов живот.

Ваздухопловац по образовању, већ у првим годинама службовања на аеродрому Церкље показује интересовање за „игру“ светлости, па са пуно жара бележи свакодневни живот. Фотографије са дистанце из ваздушног простора биле су преко потребна информација.

Већ искусног стручњака за аеро-фото снимке Пурића прекомандују у Београд, где у Команди РВ и ПВО наставља одговоран посао. Неуморно је фото-апаратом бележи непоновљиве тренутке војничке професије. То није могло да остане незапажено, па су га преместили у Новинско-издавачку установу „Народна армија“, где је обављао дужности лаборанта и фото-репортера.

Тадашње централно војно гласило „Народна армија“ и први илустровани лист нове Југославије „Фронт“, са којим су стасавале младе генерације ондашње државе, објављивали су Пурићеве фотографије, које су представљале својеврсно освежење.

Снимао је из авиона и хеликоптера, из тенка и са војних бродова. Снимао је параде, маневре, вежбе... Али, обичан човек бранилац, рочни војник или резервиста, био му је готово увек у првом плану.

Са фотографијом је, пре двадесетак година, и пензију стекао.

А када је отаџбина 1999. године била нападнута, међу првима је у униформи похитао на мобилизацијско место. Добровољно је отишао на Косово и Метохију, да оданде сведочи о јунаштву бранилаца.

Неколико дана пред обележавање Дана Медија центра „Одбрана“, огласио се телефоном. Обећао је да ће доћи. Испоставило се да је то био последњи поздрав Вјекослава Пурића. ■

З. П.